

Winther: Ja, da den ærede Formand har paataalt en Yttring fra den ærede Rigsdagsmand for Kolding (Berg), som var temmelig nærgaaende, skal jeg ikke opholde mig videre derved; men Ord som disse, at det gif paa bedste Bessub med vor Lovgivning, ere ogsaa temmelig uheldige at anvende overfor Kollegaer. Jeg troede, at der var Fred og Ro, men det ærede Medlem gav en Efterbønning fra igaar. Det kom op, da det begyndte at blæse lidt, saa reiste sig strax de døde Bølger, uagtet det ikke var min Hensigt paa nogen Maade at faae det ærede Medlem bragt op til den Hvide i sine Yttringer, som stet er. Jeg vil kun, da det ærede Medlem interesserer sig for Opdragelsesvæsenet i alle Retninger, gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg har allerede nydt noget Godt deraf, og denne Banes Historie og Stjæbne have gjort, at jeg i dette Thing har indbragt et Forslag om en anden Maade at anlægge Baner paa, nemlig saaledes at man ikke beraaber sig væsentlig paa Staten, eller holder sig væsentlig til Staten for at faae en Bane anlagt paa 2—3 Mil, en Stibane. Jeg troede før, da det ærede Medlem talte om smaa Stibaner paa 2—3 Mil, at han tænkte paa Oddebanen, det er jo saadan en lille Bane, men at anvende det paa Jernbaner, som ere 13—14 Mil lange, forekommer mig noget aparte. Det kan jeg sige, at den Erfaring, vi have gjort med Hensyn til den østjydske Bane, er den, der har bevæget mig til at reise det Spørgsmaal, at søge saa snart som muligt at faae Klaret, under hvilke Betingelser rent lokale Baner kunne anlægges. Nu er der jo ikke megen Udfigt til, da vi skulle pludselig gjøre en Volte med Hensyn til den Sag, der har holdt os sammen saalænge, at der kan finde den fornødne Konferencen Sted mellem det nedsatte Udvalg og Regjeringen angaaende denne Sag, men jeg har dog det Haab, at allerede det, som vil kunne ske fra Udvalgets Side, vil bevirke, at vi maasse i næste Samling faae det Spørgsmaal klaret, og jeg har da det Haab, at det er sidste Gang, at der foreligger et Lovforslag af den Bestaaenhet som det her omhandlede, hvor man er kommen til at fortryde, at man har vovet sig for vidt ud og maa anmode Staten om at komme sig tilhjælp, for at det Tab, man lider, ikke skal være altfor byrdefuldt. Det ærede Medlem ser, at der er Nogle, som lade sig opdrage ved saadanne historiske Kjendsgjerninger, og dem hører jeg til. Jeg skal isørigt aldeles ikke paa nogen Maade forlænge Diskussionen eller paa nogen Maade videre angribe det ærede Medlem for hans temmelig nærgaaende Yttringer, thi da den ærede Formand har gjort sin Bemærkning, kunne vi slaa os til Ro derved, og det ærede Medlem har desuden havt saamegen Nodgang i den senere Tid, at man maa holde ham Noget tilgode.

Søgsbro: Jeg har altid været en Modstander af at kjøbe private Baner og da ogsaa af, at man skalde kjøbe de Baner, som her ere paa Dmtale. Jeg kan paa ingen Maade være enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille), at vi skalde have nogenstomhelst Forpligtelse til at kjøbe dem (Bille: Det har jeg ikke sagt et Ord om), om Forlæbelse, ja ialtsald, at vi maatte huffe paa, at vi havde vor Del i, at disse Baner vare blevne til, og at disse Egne vare komne til at sætte sig i de store Udgifter, der vare bevirkede ved Loven af 1873 og de dertil sig knyttende senere Love. Jeg har havt den Ære at være Medlem af de Udvalg, som have forberedt disse Love, og jeg veed, med hvilken Iver vedkommende Egne begjærede af Udvalget, at det skalde give dem Midlerne til at faae en saadan Koncession, som de senere fik. Jeg veed tillige, hvorledes disse Egne bleve advarede mod de Retninger, som de foreslog, men de beraabte sig udtrykkelig paa, at de, som for største Delen maatte bære Udgifterne, ogsaa kunde gjøre Krav paa, at Banen fik den Retning, som de ønskede, men som senere viste sig at være uheldig. Vi vare i alt Fald en stor Del, som modsatte os det og gjorde, hvad vi kunde, derimod; men det var ikke muligt overfor de Krav, som Egnene reiste, og den Støtte, som de fandt hos den daværende Indenrigsminister, at sætte vore Ønsker igjennem, og saaledes blev Loven, som den blev, og Egnen fik den Frihed, den ønskede. At den nu lider under Følgerne deraf, maa den virkelig tilskrive sig selv. Jeg har derfor ogsaa i Meget kunnet være enig med, hvad det ærede Medlem fra Kolding (Berg) udtalte angaaende Kjøbet af disse Baner, men jeg kunde rigtignok ønske, at han havde udtalt det ifjor, da vi havde Jernbaneloven for; thi havde han dengang vist den samme Modstand mod Kjøbet af Baner som iaar, saa var det muligt, at et Lovforslag som dette ikke havde havt en saadan Stemning for sig, som det nu synes at have. Det ærede Medlem talte om, at vi ikke maatte bringe saadanne Forslag frem gjennem privat Initiativ; men ifjor kjøbte vi Hering-Silkeborgbanen isjølge privat Initiativ af Medlemmer i Udvalget, og det var i den sidste Tid af Samlingen under Forhold, som i Meget kunde ligne dem, som det ærede Medlem her sigtede til. Det var paa en Tid, da det ogsaa gif temmelig flod med Millioner. Jeg udtalte netop dengang den Anskuelse, at, naar vi gif ind paa det da omhandlede Kjøb af Silkeborg-Heringbanen, bleve vi derved konsekvent førte til ogsaa at kjøbe de Baner, her ere paa Dmtale, og andre saadanne private Baner. Jeg sagde udtrykkelig, at det Kjøb, der da laa for, vilde drage meget betydelige og kostbare Følger efter sig; men det ærede Medlem bekæmpe mig dengang af al sin Magt, og naar det ærede Medlem nu taler om,